

NEWSLETTER

marraskuu 2013

Marraskuukin päästiin sitten loppuun. Kesän tapainen tuntuu jatkuvan, ainakin kelit ovat olleet periaatteessa suotuisia, jollei sadetta huomioida. Ulkokenttä on ollut aivan priima koko kuun, iltatunnit on pimeyden takia ollut silti pakko pitää maneesissa. Syyskausi alkaa lähestyä loppuaan, vaikka tuntuu että vasta se kesä oli. Mutta Helsingissä auotaan jo Joulukatua, joten kait se joulou on tännekin perukoille tulollaan.

Ratsastaja esittely

Uutena ratsastajana tällä kaudella on ratsastanut 15-vuotias Riika Lipponen, jonka perhe asuu nykyisin Koskenkylässä.

Kuva: Riika ja Emmi

Ratsastuksen Riika aloitti 9-vuotiaana Anniinan tallilla Loviisassa ja ratsasti siellä ennen tänne tuloaan.

-Aloitin koska kaveritkin ratsastivat ja lisäksi asuimme vain kilometrin päässä tallilta Loviisan Valkossa, kertoo Riika.

Ratsastus on Riikasta hauskaa ja mielenkiintoista, koska jokainen kerta on erilainen. Esteratsastus kiinnostaa eniten, koska se on niin vauhdikasta Loviisassa se oli myös harvinaisempaa koska sitä

pystyi harjoittelemaan vain kesäisin ilman maneesia.

-Suosikkihevosiini ovat ehkä Thielo ja Emmi, ja jos niistä pitää valita niin varmaankin Emmi, kertoo Riika.

.....

ATHSSIIII!! Ilmoita ajoissa poissaolosi jos sairastut.

Viime viikkojen aikana on ollut havaittavissa tällä seudulla pyörivän melkoisen monenlaisia pöpöjä. Niin paljon on ratsastajiammekin kaatunut punkan pohjalle.

Sairastapauksissakin on ilmoitus tallille tultava ennen klo 15, muussa tapauksessa tunti katsotaan käytetyksi. Ilmoitusta toivotaan joka tapauksessa vaikka myöhässäkin, jotta emme turhaan odottele täällä ratsastajaa tulevaisuuteen. Tekstiviesti tai soitto Jukalle riittää.

Rästiin jääneet tunnit on ratsastettava kauden aikana, tai ne jäävät käyttämättä. Aika hyvin valtaosa onkin niistä huolehtinut, vain muutamalla niitä on syystä tai toisesta kerääntynyt aika paljon.

Kevätkausi

Kevätkausi alkaa ma 6.1. ja päättyy pe 30.5. Tarkemmin joulukuussa, samoin kuin Joulunajan ratsastuksista.

.....

Nestori ja Kenraali

Tämän syksyn ovat kerran viikossa käyneet Jukalla ratsutuksessa Liljehdalilaisen Bergsvikin nuoret oriit General ja Nestor.

Bergsvik Nestor on viisivuotias, musta ja siro. Sen koulutus on aloitettu tavallista hitaammin, koska ori oli nuorena varsin arka. Alkuun sen ratsasaja Roy Nygård totutti sitä satulaan ja

ratsastukseen hevosesta turvalliselta tuntuvassa ympäristössä eli omalla tallikäytävällä.

Kuva: Nestor

Tänä vuonna ori on kuitenkin saanut sekä ikää että itseluottamusta lisää. Täällä meillä sille on ratsutuksessa haettu tasaisuutta tuntumalle ja muille avuille, jotta Royn olisi helpompi hypätä sillä. Nestori on mennyt hyvin eteenpäin sekä sileällä että myös esteillä, joissa se harjoituksissa menee jo 110 cm tasolla ja kisoissa se menee puhtaasti metrin luokissa. Esteitä orit käyvät treenamassa Ehon maneesissa.

Toinen Royn ori on **Bersgvik General** eli suomeksi Kenraali. Se on liki 180 cm säkäkorkeudeltaan oleva suuri 4-vuotias ori, ja kerrankin Jukan ei tarvitse miettiä onko hevonen liian pieni. Meillä Kenraali on käynyt vasta joitakin kertoja, mutta on osoittanut melkoisen hienoja liikkeitä, joten sillä voisi olla tulevaisuutta myös kouluhevosena. Eikä liikkeet ainakaan ole haitaksi, jos sitä ajatellaan tulevana siitosoriina.

Kuva: pikkupoju General

Kenraali on vielä aika vihreä, mutta hyppää kisoissa puhtaasti alle metrin ratoja. Tasaisella työskentelyssä on kovasti tekemistä, mutta ori tuntuu olevan nopea oppimaan ja myös se on luonteeltaan kiltti ja kuuliainen.

Notholmens Tilde

Marraskuussa Lahan kartanolla pidettiin 2-päiväinen valmennus erään ratsastusmaailman parhaimman nuorten hevosten asiantuntijan vetämänä. Dr Ulf Möller Saksasta katsasti parikymmentä lahjakasta 3-5 vuotiasta nuorta hevosta.

Mikä on hevosiaan meiltä valmennukseen osallistunut nuori 3-vuotias tamma Tilde.

Tilden on kotoisin Pohjanmaalta samalta kasvattajalta Hanna Eschiltä kuin Daphne. Tildellä on jo meriitteinä näyttelyssä saatu 41 pistettä ja I-palkinto, lisäksi se on ollut Kyvyt esiin-sarjan finaalissa 2-vuotiaana. Sillä onkin kaunis pitkä kaula, sopusuhtainen runko ja erittäin elastiset liikkeet.

Luonteeltaan se on kiltti, eteenpäin pyrkivä ja luottaa itseensä eli ei lamaannu vieraissakaan tilanteissa. Lahan vieraassa maneesissakin se meni kiltisti, vaikka yleisöä liikehti kahdella sivulla olevissa katsomoissa.

Tilden suvutaulussa on paljon menestyksestä kouluhevosverta:

Isä **Pin Rocks Black Velvet** on suomessa syntynyt ori, jonka oma kilpaura ei oikein ole auennut mutta se on ehtinyt jättää varsoja, jotka ovat monet pärjänneet näyttelyissä ja nyt ensimmäiset alkavat tulla kilparadoille.

Kuva: isä Pin Rocks Black Velvet

Pin Rockin oma isä on legendaarinen kouluperiyttäjä **Sir Donnerhall**, joka voitti Ulf Möllerin ratsatamana nuorten hevosten maailman mestaruuden. Donnerhallilla on liki 100 jalostuskäyttöön hyväksyttyä orijäkeläistä. Viime vuonna Donnerhallin varsa Sa Ceur voitti 5-vuotiaiden maailman mestaruuden ja myytiin PSI-huutokaupassa 2,3 miljoonalla eurolla.

Kuva: isänisä Sir Donnerhall
Tilden emä **Thilda** on varsonut Suomessa kasvattajalleen Hanna Escille kolmesti joista Tilde on viimeisin. Tilden isovelji, meilläkin vuoden verran asunut Notholmens Juventus oli laatuarvostelun paras FWB. Ruotsissa tammalla on yksi varsa joka kilpailee kansallisella tasolla esteitä. Thildan isä on ruotsalainen ori **Corrado**, joka on kilpaillut koulua kansainvälisellä tasolla. Isän-isän isä on kuulu **Cor de Bryère**, maailman parhaimpia estehevosten periyttäjiä ja silläkin on liki 100 hyväksyttyä orijäkeläistä.

Lahjakkaasta Tildestä toivotaan menestyksestä kilpahevosta. Mutta niin paljon voi tapahtua puoleen ja toiseen, joten ei voi kuin tehdä ja parhaansa ja katsoa missä ollaan 6-7 vuoden päästä. Hevosten kanssa kun voi milloin vain sattua mitä vain.

.....

Ranskan kirjeenvaihtajamme raportoi

Kirjeenvaihtajamme Heta raportoi vaihtopuolavuodestaan ja siihen kuuluu luonnollisesti myös hevoset.

Olla hypätty muutaman kerran ja huolimatta viime vuodesta en oo kauheen vahva tääl. Tai mikä

mulle tuottaa vaikeuksii on jostai syystä laukannostot! Ehkä teen jotain eritavalla ku muut. Ja istunnast ihan sama juttu ku suomes et lähen hyppyy liian aikasin.
(Ja tossa kuvassa tiian et oon tosi edessä.)

Meit on aina 7-10 tunnil nii hyppyy ei tuu kovin montaa ja sit ku ei oo mitää järjestystä nii täytyy vaa ottaa itelle tilaa ja se on vähä kaaosta mulle ku en oo tottunu. Mut sit taas ku mennää kouluu voin loistaa :D no ei mut usein muut kysyy multa "Miten sä teet ton?" ja opettajat (jep niit on kolme ja ne vaihtaa aina välii) on kehuu mun kevyttä tuntumaa ja tasasta kättä(?!). Tehtii sulkuväistoi ja opettaja sano et kattokaa miten Heta tekee ja tehkää perässä.

Ryhmä on tosi symppis ja ne neuvoa ja auttaa karsivallisesti jos en tajuu. Ei oo ihan viel ratsastussanasto hallus! Joinain viikkoina on satanu ihan kaatamalla ja sillan kenttä on ihan mutavellia, kirjaimellisesti. Ja yks tyttö putos ku hypättii, en onneks mina. Tänä sit taas aurinko paisto ja kirkas taivas, mentii maastoo mut tehtii sit siel töit, vaistoi jne. ja joku ratsasti vuorollaa opettajan vieres.

Kuva: Hetan ratsastusryhmää (huomaatteko että porukka ei todellakaan ole ratsastusmuodin viimeisimmässä varustetasossa. Täällä jos mennään vähänkin lähemmäksi pääkaupunkia niin jo alkeiskurssilla ollaan kuin Kingslandin tai Pikeurin kuvastosta – jukan huomautus)

Edelleenki kaikki ihan täydellistä ellei jopa täydellisempää, huomen lähen luokan kaa Pariisii,

Strasbourgii ja Bryssellii viikoks. Ihana perhe, ihanat ystävät ja ihana maa <3 Kieli alkaa jo sujua, luen kirjoi, katon telkkarii ja ymmarran oppitunnit. Ja harvemmin ja harvemmin tulee tilanteit et joku sanoo lauseen mistä erotan vaa mun nimen ja sit kaikki repee :D

(Hetalta puuttuu ääkköset, osin korjailin niitä paikoilleen, eipä ne siellä Ranskassa osaa edes kaikkia kirjaimia..)

.....

Miksi kannattaa liittyä ratsastus-seuraan?

Viime lauantain estetunnilla Ronja putosi poninsa selästä ja reväytti niskalihaksiaan.

Tämä tapaus jossa olisi myös voinut tapahtua pahemminkin, sai jälleen muistuttamaan hyvän vakuutussuojan tarpeellisuudesta jokaisella ratsastajalla.

Kuva: Ronja joutuu tukemaan niskaansa tyylikkäällä kaulurilla.

Ja helpoiten vakuutuksen saa liittymällä ratsastuseuraan, lisäksi siitä saa muitakin hyötyjä.

Merkittävimpänä etuna on nimenomaan **Lähi-Tapiolan tapaturmavakuutus**, joka on voimassa ratsastettaessa, hevosta hoidettaessa ja matkalla tallille.

Valitettavasti onnettomuuksilta ei voida aina täysin välttyä lajissamme, ja silloin on mukava että voi kävellä suoraan yksityiseen lääkärikeskukseen missä hoituu kaikki tutkimukset kerralla.

Muistathan että tallin puolesta ratsastajia ei vakuuteta.

Tämän Lähi-tapiolan toimivuuden olemme joutuneet omakohtaisesti testaamaan, ja lääkärikeskuksen tutkimuksiin uponneet 500 euroa palautuivat eurolleen.

Muina jäsenetuina saat Hippos-lehden 8 kertaa vuodessa. Lisäksi alennuksia **Tallink-Sijalta ja St-1** bensiinistä sekä **Scandia-hotelleista**. Ja tietysti voit ottaa osaa ratsastuskilpailuihin, johon jäsenyys on edellytys.

Itä-Uudellamaalla on paljon ratsastusseuroja, mutta ehkä meidän ratsastajillemme luonnollisin seura on Itä-Uudenmaan Ratsastajat, tässä linkki sinne: <http://www.itauudenmaanratsastajat.fi/15>

Jäsenmaksut nousevat vuodeksi 2014 muutaman euron johtuen juuri Lähi-Tapiolan vakuutusehtojen muuttumisesta paremmiksi ja myös hivenen kalliimmaksi SRL:lle.

Mutta se on silti halpa vakuutus ja samalla saat kaikki muut edut sekä olet järjestäytynyt harrastaja.

SENNI-sarjakuvilla on kaikilla jokin todellinen tapahtuma takana. Tässäkin eräänä iltana kun alkoi jo hämärtää otimme hevoset sisään tarhoista. Senni tulee yleensä myös sisään kun huomaa, että muut otetaan. Nyt sitä ei näkynyt eikä se tullut vaikka huutelimme, hämärässä tummaa Senni-möhkälettä on myös vaikea erottaa lumettomasta maasta. Jo vähän hätääntyneinä etsimme sitä ympäriinsä, eikä ponia näkynyt.

Lopulta lähdin kävelemään metsään menevää tietä, se kulkee naapurin hevosaitojen vierestä. (Naapurilla on kaksi suomenhevosta ja yksi **aasi**)

Ja mikäs siellä olikaan naapurin vapaana auki olevassa tarhassa: SENNI. Se oli joutunut ylittämään ojan ja kiertämään talon päästäkseen tarhaan. Kun menin hakemaan sitä, se riuhtaisi itsensä irti ja laukkasi hurjaa kiitolaukkaa kotiin jättäen minut kävelemään pimeään.

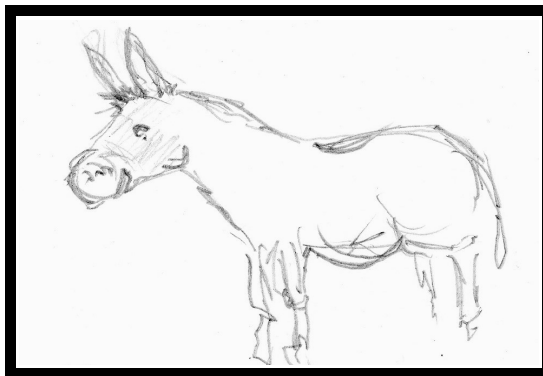
Tämä tapahtui vähän sen jälkeen kun meille oli tullut Strenia jonka lempinimi on **Aasi**...

SENNI NAAPURIVIERAILULLA

– teidän suokkien kanssa on paljon
rauhallisempaa, meillä ne hevoset
ja ihmiset vaan hössöttää

-ja voitteko kuvitella nyt ne sitten on
hankkineet meille vielä **AASIN!** Anna mun kaikki
kestää...

-no sä voit tulla tänne koska vaan jos hermosi kaipaavat
lepoa

Nyt sitten vain aloitellaan valmistautumista Jouluun ja vuoden vaihtumiseen. Uskomatonta miten nopeasti tämä syksy on livennyt käsistä. Vai tuntuuko vain minusta siltä että juurihan oli kesä. Nyt enää neljä kuukautta ja sitten ollaan taas keväässä, huh heijaa!

Hyvää syksyä kaikille, vai mitä tässä nyt oikein pitäisi toivottaa.. ..Joulua??

www.perriertalli.fi